

MUŠ KAR ČINE

pozorišni dokumentarac o muškosti ovde i danas

Koncept, režija i dramaturgija:
Milena Bogavac i Vojislav Arsić

Ko-autori i izvođači:
Alek Surtov, Đorđe Živadinović Grgur,
Jovan Zdravković, Marko Panajotović,
Nemanja Puvača, Nikola Pavlović,
Uroš Novović, Vladimir Tasić

Koreografija i scenski pokret:
Ljiljana Tasić

Originalna muzika:
Vladimir Pejković

Režija dokumentarnog filma:
Ivan Stojiljković

Dizajn zvuka:
Mirosljub Vlačić i Milan Kovarbašić

Dizajn svetla:
Dragan Đurković

Šef tehnike:
Ljubomir Radivojević

Strucna konsultantkinja:
Jelena Bogavac

Organizacija:
Adnan Cviko

■ Tekst predstave nastao je kolažiranjem ličnih priča, iskustava i stavova ko-autorskog i izvođačkog tima; dramatisacijom teza iz knjige „Biti muško“ Stiva Bidaifa; citiranjem teoretičara muškog pokreta; od fragmenata iz štampa, sa interneta i televizije. U predstavi su korišćeni statistički podaci dobijeni u istraživanju „Mladići i maskulinitet“ sprovedenom u okviru projekta „Budi muško“, iskustva trenera u ovom projektu i materijali nastali kroz proces radionica zasnovanih na tehnikama upotrebe drame u edukaciji i metodološkim igrama osmišljenim da podstaknu kolektivno autorstvo.

„Većina muškaraca zapravo ne živi. Umesto toga, oni glume da bi se zaštitili. Tokom sazrevanja izaberemo jednu od nekoliko standardnih maski – veliki radnik, kul frajer, dobar momak, muškarčina, osećajan novi muškarac. A zatim se godinama nakon toga držimo te uloge i pretvaramo da smo to mi i da je sve u redu. „Sve je kul“, „Ona je u pravu“. Međutim, unutra često prevladava osećaj usamljenosti. Glumiti i živeti nisu ista stvar.“

Stiv Bidaif, „Biti muško: akcioni plan za promenu života muškaraca“

■ U želji da se uklope u socijalno prihvatljive matrice rodnog ponašanja, mladi muškarci rade mnoge stvari koje su štetne po njihovo fizičko ali i psihičko zdravlje. Društvo od njih očekuje da svoju muškost dokažu pokazivanjem snage, odlučnosti, hrabrosti, borbenosti i srčanosti, koja ih često uvodi u destrukciju i autodestrukciju. Vaspitani u kulturi u kojoj se muško pokazivanje emocija smatra za znak slabosti, mladi muškarci svoje emocije potiskuju i preinačuju u destruktivne oblike ponašanja. Ova predstava ima za cilj da ukaže na taj problem, ali i da dokumentuje priču generacije rođene u toku ratova na Balkanu, generacije čiji je sistem vrednosti formiran u tranziciji te je, shodno tome, konfuzan i nedovoljno čvrst.

**MUŠ
KAR
ČINE**

První vydání 1988, 2. vydání 1998